

Ministerstwo Infrastruktury
ul. Chałubińskiego 4/6
00-928 Warszawa

PETYCJA

**w przedmiocie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie nowelizacji ustawy
Prawo o ruchu drogowym oraz aktów wykonawczych dotyczących rejestracji
i oznaczania pojazdów**

Działając w interesie publicznym, na podstawie art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 870), niniejszym wnoszę o:

- Podjęcie prac legislacyjnych zmierzających do wprowadzenia do polskiego porządku prawnego mechanizmu repartycji (ponownego wykorzystania) numerów rejestracyjnych pojazdów, które zostały trwale zwolnione z obiegu prawnego (m.in. wskutek wyrejestrowania pojazdu, demontażu lub przerejestrowania na inny numer).
- Implementację systemowego rozwiązania polegającego na przywracaniu do puli wolnych zasobów numeracyjnych kombinacji znaków po upływie określonego okresu karencji (*tzw. blokady administracyjnej*).

Uzasadnienie faktyczne i prawne

I. Stan faktyczny i problematyka wyczerpywalności zasobów

Obowiązujący model oznaczania pojazdów opiera się na założeniu jednokrotnego wykorzystania danej kombinacji alfanumerycznej w całej historii funkcjonowania danego wyróżnika terytorialnego. Przedmiotowa konstrukcja prawna skutkuje postępującym deficytem dostępnych kombinacji rejestracyjnych w aglomeracjach miejskich oraz powiatach o wysokim nasyceniu pojazdami.

Brak prawnej możliwości recyklingu numerów prowadzi do erozji spójności systemu tablic rejestracyjnych, wymuszając na organach rejestrujących stosowanie nowych, nierzadko przypadkowych wyróżników terytorialnych. Prowadzi to do dekompozycji czytelnego schematu powiązania kodu terytorialnego z jednostką podziału administracyjnego kraju.

Przykład I: Sytuacja w Powiecie Wrocławskim i Mieście Wrocław, gdzie wyczerpanie zasobów wymusza stosowanie wyróżników dalece odbiegających od przyjętej systematyki (np. planowane „VWR” zamiast logicznego następstwa „DXR”).

Przykład II: Przypadek Gdańska i wprowadzenia wyróżnika „XD”. Użycie kombinacji posiadającej w uzusie językowym silne konotacje wulgarne bądź humorystyczne podważa powagę urzędowych znaków legitymacyjnych, jakimi są tablice rejestracyjne.

II. Nieuzasadniona niegospodarność zasobami numeracyjnymi

Analiza historyczna procesów rejestracji pojazdów w Polsce wskazuje na rażącą nieefektywność w gospodarowaniu pulą numerów. Do momentu nowelizacji przepisów umożliwiających zachowanie tablic rejestracyjnych, każdorazowa zmiana właściwości miejscowej organu rejestrującego (nawet w obrębie sąsiednich powiatów) obligowała do wydania nowych tablic. Skutkowało to trwałym wyłączeniem z obrotu milionów kombinacji, które były eksploatowane krótkotrwale.

Mimo liberalizacji przepisów, znaczna część numerów rejestracyjnych nadal jest bezpowrotnie tracona w sytuacjach:

- Zbycia pojazdu i decyzji nabywcy o zmianie tablic (np. na indywidualne lub właściwe dla nowego miejsca zamieszkania);
- Wyrejestrowania pojazdu w celu demontażu (złomowania);
- Sprzedaży pojazdu za granicę.

Utrzymywanie stanu, w którym numer "przepada" na zawsze, stoi w sprzeczności z zasadą racjonalnego gospodarowania zasobami publicznymi, zwłaszcza w odniesieniu do tablic o zmniejszonych wymiarach oraz tablic dla pojazdów zabytkowych, których zasób kombinatoryczny jest krytycznie ograniczony.

III. Wykonalność techniczna i ratio legis

W dobie funkcjonowania Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców (CEPiK 2.0), identyfikacja numerów nieprzypisanych do aktywnego rekordu pojazdu jest czynnością w pełni zautomatyzowaną i nienastręczającą trudności technicznych. Zasadne jest zastosowanie analogii do rynku telekomunikacyjnego, gdzie numery MSISDN po rozwiązaniu umowy abonenckiej podlegają okresowi kwarantanny, a następnie wracają do puli numerów wolnych. Brak jest przesłanek merytorycznych, by identyfikatory administracyjne pojazdów traktować w sposób odmienny, generujący sztuczny niedobór.

Proponowane rozwiązanie (np. 6- lub 12-miesięczny okres karencji) eliminuje ryzyko błędnej identyfikacji pojazdów w systemach automatycznego nadzoru nad ruchem drogowym (fotoradary) oraz w bazach ubezpieczeniowych, zapewniając pełne bezpieczeństwo obrotu prawnego.

IV. Komparatystyka prawna i zgodność z prawem Unii Europejskiej

Postulat ponownego wykorzystywania numerów rejestracyjnych znajduje silne oparcie w rozwiązaniach legislacyjnych funkcjonujących w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej. Kraje takie jak Republika Federalna Niemiec, Republika Francuska czy Królestwo Niderlandów od lat z powodzeniem stosują systemy rotacyjne, w których numery wracają do puli po ustaniu ich przypisania do pojazdu.

Materia ta, zgodnie z zasadą pomocniczości, pozostaje w wyłącznej kompetencji państw członkowskich i nie jest objęta ścisłą harmonizacją unijną. Oznacza to, że Rzeczpospolita Polska posiada pełną autonomię proceduralną w zakresie kształtowania krajowego systemu rejestracji, a wprowadzenie mechanizmu recyklingu numerów:

1. Nie wymaga skomplikowanego procesu notyfikacji przepisów technicznych w Komisji Europejskiej;
2. Nie stoi w sprzeczności z żadną dyrektywą unijną;
3. Stanowi implementację sprawdzonych, zachodnioeuropejskich standardów zarządzania zasobami administracyjnymi, bez konieczności oczekiwania na odgórne regulacje wspólnotowe.

V. Spójność systemu identyfikacji i ładu administracyjny

Należy podkreślić, że system tablic rejestracyjnych jest elementem infrastruktury informacyjnej państwa. Jego podstawową cechą powinna być czytelność i logika. Obecna praktyka wprowadzania nowych wyróżników (np. „VWR”, „XD”), całkowicie oderwanych od utrwalonego przez dekady schematu geograficznego, prowadzi do dezintegracji systemu. Tablice rejestracyjne przestają pełnić funkcję intuicyjnego nośnika informacji o pochodzeniu pojazdu, stając się zbiorem przypadkowych ciągów znaków. Utrzymywanie logicznego porządku (np. powiązanie litery „D” z Dolnym Śląskiem) jest wartością samą w sobie, świadczącą o dbałości organów państwowych o spójność i przejrzystość administracji publicznej. Chaos w oznaczeniach podważa zaufanie obywateli do racjonalności planowania zasobów przez administrację centralną.

VI. Konkluzja

Utrzymanie obecnego paradygmatu „jednorazowości” numerów nieuchronnie prowadzi do wyczerpania zasobów i konieczności kosztownej reformy całego systemu. Proponowana zmiana jest rozwiązaniem logicznym, ekonomicznym i proklienckim, przywracającym spójność oznaczeń państwowych.

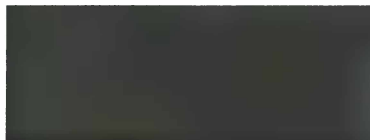
Wprowadzenie postulowanych zmian pozwoli na:

- Zachowanie logicznej ciągłości wyróżników terytorialnych (powrót do wyróżników historycznie utrwalonych, np. liter D, S, L odpowiednich dla województw);
- Zahamowanie procesu fragmentacji i chaosu w oznaczeniach;
- Optymalizację procesów administracyjnych bez konieczności ponoszenia nakładów finansowych na opracowanie nowych wzorów tablic.

Mając na uwadze powyższe argumenty, wnoszę o niezwłoczne nadanie biegu niniejszej petycji.

Jednocześnie oświadczam, że wyrażam zgodę na ujawnienie mojego imienia i nazwiska zarówno w treści niniejszej petycji, jak i we wszelkich informacjach oraz dokumentach urzędowych dotyczących jej rozpatrywania.

Z poważaniem

Jakub Wołak

Załączniki: brak

Wykonano w 2 egz.:

1. Ministerstwo Infrastruktury 2.a/a

Podpisano podpisem elektronicznym